

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

GLÖCKLER ÉS MÁSOK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(17628/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. február 5.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Glöckler és mások kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
András Baka,
Riza Türmen,
Mindia Ugrekhelidze,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović, *bírák*,
Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2008. január 15-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (17628/04), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján négy magyar állampolgár, Glöckler Zoltán és Glöckler Zoltánné, valamint Weich Zoltán és Weich Zoltánné (a "kérelmezők"), 2004. március 12-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket Tímár Cs., Pécssett praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 23-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmezők 1962-ben, 1966-ban, 1956-ban, illetve 1954-ben születtek és Pécssett élnek.

5. 1993. szeptember 22-én Glöckler Zoltán és felesége pert indított Weich Zoltán és felesége, valamint Weich Zoltán bátyja, Weich László ellen. Egy ingatlannal kapcsolatos vita kontextusában a felperesek az

alperesekkel kötött ajándékozási szerződés érvénytelenítését kérték a bíróságtól.

6. 1993. december 7-én Weich László elhunyt. Az eljárás ezt követően félbeszakadt. Az elhunyt alperes jogutódát, Weich Zoltánt, a felek csak 1995. szeptember 8-i beadványukban nevezték meg.

7. Három tárgyalást követően 1996. május 13-án a Pécsi Városi Bíróság helyt adott a felperesek keresetének.

8. 1997. március 5-én a Baranya Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot, és az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

9. A megismételt eljárásban a Városi Bíróság több tárgyalás után és szakvélemény beszerzését követően 1999. április 14-én ismét helyt adott a felperesek keresetének.

10. Fellebbezés nyomán 1999. szeptember 21-én a Megyei Bíróság az elsőfokú határozatot megváltoztatva elutasította a felperesek keresetét.

11. 2001. március 27-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot, és az ügyet visszautalta a másodfokú bíróság elé.

12. A megismételt másodfokú eljárásban 2001. szeptember 11-én a Megyei Bíróság helybenhagyta az 1999. április 14-i határozatot. Ezt a határozatot a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa 2004. január 13-án helybehagyta.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmezők panaszolták, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

14. A Kormány vitatta a panaszt.

15. A figyelembe veendő időszak 1993. szeptember 22-én kezdődött és 2004. január 13-án ért véget. Ilyen módon több mint tíz évig és három hónapig tartott. A Bíróság azonban úgy véli, hogy az az egy év és kilenc hónapnyi időszak (1993. december 7-től 1995. szeptember 8-ig), amely az elhunyt alperes jogutódának felek általi megnevezéséig eltelt, nem róható a hatóságok terhére, s ezt az időszakot le kell vonni a teljes hosszából. A releváns időszak ezért három bírósági szinten nyolc év és hat hónap.

A. Elfogadhatóság

16. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

18. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

19. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

21 A kérelmezők fejenként 2 millió forintot¹ követeltek nem vagyoni kár tekintetében.

¹ 7 942 euró

22. A Kormány vitatta az igényt.

23. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezők bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedtek. A Bíróság méltányossági alapon fejenként 3 200 eurót ítél meg a kérelmezők számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

24. A kérelmezők együttesen 500 000 forintot¹ követeltek a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

25. A Kormány vitatta az igényt.

26. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmezők költségtérítési igényét semmilyen dokumentum nem támasztotta alá, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, nem vagyoni kár tekintetében fejenként 3 200 (háromezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmezők számára az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

¹ 1 986 euró

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. február 5-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes